

lavillarroel
direcció: tania brenlle

GRUP FOCUS

**MÉS DE 50.000
ESPECTADORS
JA L'HAN VISTA!**

"DI AND VIV AND ROSE" D'AMELIA BULLMORE

LES NOIES DE MOSSBANK ROAD

**CRISTINA GENEBA
MARTA MARCO
CLARA SEGURA**

DIRECCIÓ: SÍLVIA MUNT

Una producció de

Bitō

Amb la coproducció de

lavillarroel

DEL 25 D'ABRIL AL 22 DE JUNY

**A PARTIR DEL 25 D'ABRIL
LA VILLARROEL ACULL
PER SEGONA VEGADA
LES NOIES DE MOSSBANK
ROAD, UNA EMOTIVA
COMÈDIA D'AMELIA BULLMORE
SOBRE L'AMISTAT
DIRIGIDA PER SÍLVIA MUNT
I PROTAGONITZADA PER
CRISTINA GENEBA, MARTA
MARCO I CLARA SEGURA.**

Les Noies de Mossbank Road es va estrenar el desembre de 2017 a La Villarroel. El muntatge va tenir un gran èxit de públic i va ser aclamat per la crítica de manera unànime. Des de la seva estrena, ha realitzat dues gires per Catalunya: durant els mesos de maig, novembre i desembre de 2018 ha visitat més de 30 poblacions. En total, des de la seva estrena, el muntatge ha estat vist per més de 50.000 espectadors i ha realitzat més de 80 funcions. Ara, la producció torna a La Villarroel d'abril a juny.

La versió catalana del muntatge ha estat premiada en dues ocasions: Clara Segura va guanyar el Premi Butaca a la millor actriu als Premis Butaca 2018 i les tres actrius protagonistes es van endur, ex aequo, el premi a millor actriu als XX Premis de la Crítica.

sinopsi

Aquesta història ens parla de l'amistat sorgida en un espai de llibertat com és un pis d'estudiants. Aquí, les protagonistes, entre els 18 i els 19 anys, faran l'"estirada" juntes i descobriran qui són per primera vegada. Tot allò que compartiran serà tan pur, tan autèntic, que les marcarà de per vida.

Tot i les seves diferències, la Di, la Viv i la Rose acabaran transformant aquesta casa en una nova llar i totes tres formaran una nova família. En aquesta època construiran a Mossbank Road el que serà ja per sempre el seu refugi, on sembla que res dolent no els pot passar.

La cara més fosca de la vida però interromprà aquest paradís en què s'ha convertit Mossbank: un fet inesperat les afectarà profundament fins al punt que, a partir d'aleshores, marcarà les seves decisions i determinarà el seu futur.

L'etapa d'estudiants té data de caducitat i Mossbank deixarà de ser un lloc físic per convertir-se en un espai interior que les acompanyarà sempre.

El pas del temps serà implacable, però a elles sempre els quedarà Mossbank.

fitxa

Autora
AMELIA BULLMORE

Traducció
ROSER BATALLA

Direcció
SÍLVIA MUNT

Intèrprets
CRISTINA GENEBA
MARTA MARCO
i **CLARA SEGURA**

Escenografia **ENRIC PLANAS**
Disseny de llums **SAM LEE**
Vestuari **ANTONIO BELART**
Disseny de so **JORDI BONET**
Audiovisuals **ANTONIO CUESTA CORNEJO**

Ajudanta de direcció **DANIELA FEIXAS**
Ajudanta de vestuari **RAQUEL IBORT**
Construcció d'escenografia
TALLER D'ESCENOGRÀFIA CASTELLS S.L.
i **PASCUALÍN ESTRUCTURES**
Confecció de vestuari **GORETTI PUENTE**
Coordinació tècnica **JORDI THOMÀS**
Tècnic de so **JOAN GIL**
Perruqueria i maquillatge **PABLO ARCUSA**

Fotografia **FELIPE MENA**
Enregistrament vídeo **NANOUK FILMS**
Cap tècnic del teatre **JAUME FREIXAS**
Comunicació **PUBLISPEC i BITÒ**
Premsa **COSMICA (ANNA AURICH i SÍLVIA SERRA)**

Producció executiva **MACARENA GARCÍA**
Cap de producció **NATI SARRIÀ**
Direcció de producció **JOSEP DOMÈNECH**
Ajudanta de la direcció de producció **CLÀUDIA FLORES**

Durada **1 hora i 50 minuts**

Agraïments:
ESTUDI BÁRBARA GRANADOS
CECE GIANNOTTI
i **OIDO ESTUDIOS**

Producció

Bitò

Amb la coproducció de
lavillarroel

Amb la col·laboració de

sobre l'obra...

L'actriu i dramaturga Amelia Bullmore va decidir escriure *Les noies de Mossbank Road* el 2009 mentre passejava pels carrers de Nova York. Va veure les cames d'una senyora que eren idèntiques a les d'una amiga seva: “Vaig tenir tantes ganes de veure-la, de tenir-la a prop que vaig pensar que m'agradaria atrapar aquesta sensació en una obra de teatre”.

Perquè l'obra explora l'evolució de l'amistat de tres dones molt diferents, un trio aparentment incompatible que es troba a la universitat i que formarà un vincle de per vida. “Vaig decidir que m'agradaria escriure sobre la manera com es coneixen els amics —sobre aquell període d'encanteri i el primer intercanvi d'històries—, però també descriure la qualitat d'una amistat que dura anys i anys.”

Les noies de Mossbank Road (*Di and Viv and Rose* en la seva versió original anglesa) es va estrenar el 2011 al Hampstead Downstair de Londres amb un gran èxit de públic. El Hampstead Downstair produeix noves obres davant d'una audiència remunerada i sense presència de la premsa. Aquest format permet als dramaturgs i directors provar un nou treball, amb la finalitat de transferir-lo a un públic més ampli. L'obra es va traslladar a l'escenari principal del Hampstead Theatre el 2013, on va aconseguir unes ressenyes brillants, amb un repartiment de luxe: Anna Maxwell Martin (Rose), Gina McKee (Viv) i Tamzin Outhwaite (Di).

A principis de 2015, l'obra es va estrenar al Vaudeville Theatre, del West End londinenc. La qualitat del text l'ha convertit en una obra de la qual s'han fet nombroses adaptacions en diferents escenaris d'arreu del Regne Unit, com ara el Garrick Theatre de Stockport, el Helmsley Arts Centre de York, el Theatre Technis de Londres, el New Era Players de Newbury, el Nottingham New Theatre, el Stephen Joseph Theatre de Scarborough o el Harlow Theatre, entre d'altres.

Les noies de Mossbank Road és una història tan universal que ha traspassat les fronteres del Regne Unit i s'ha representat en diversos països d'arreu del món. El 2014 es va estrenar al Teatre Capitol de Varsòvia (Polònia), mentre que el juny de 2016 es va fer la versió americana al Studio Theater, de l'off-Broadway de Nova York, i al Willbury Theatre de Providence, també als Estats Units. L'estiu del 2017, l'obra va viatjar a Austràlia, on es va estrenar al Southbank Theatre de Melbourne.

Aquesta és la primera producció de l'obra que s'ha representat a l'Estat espanyol.

La directora ha dit...

Tots hem viscut un moment a la nostra vida on hem pensat que érem lliures, on hem cregut que érem prou forts per dirigir el nostre destí i que l'amistat era l'únic refugi possible. L'Amelia Bullmore ens ofereix la possibilitat de reviure aquest estat de glòria amb tres personatges que reflecteixen tres maneres de ser i d'entendre la vida molt diferents. Tres noies que es troben a la universitat, amb tres personalitats ben diferents que ens commouen i es fan estimar. Bullmore ens parla de l'amistat, d'aquest poderós lligam que gairebé substitueix la família i del qual s'alimenten tota la vida. Amb elles viatjarem al llarg de gairebé trenta anys seguint les seves vides, les seves penes i les seves alegries. La comèdia, com la vida, es converteix en drama en fracció de segons, ens porta d'un lloc a l'altre, sense contemplacions, i quan menys t'ho esperes et dona un cop de puny a l'estómac i et deixa garratibat, amb aquell gust agredolç de saber que jugant, jugant, hem parlat d'allò irremeiable que té la vida i del que només aconseguim escapar quan trobem un refugi, com Mossbank Road, un pis d'estudiants, un temps irrepetible, en el qual la vida et dona un descans, un petit paradís que intentarem no perdre.

Sílvia Munt

L'autora de l'adaptació catalana ha dit...

Quan vaig llegir el text de l'Amelia Bullmore, de seguida em vaig enamorar de la història d'aquestes tres noies que comparteixen el seu viatge vital fins a ser tres dones madures. La manera com l'autora ens les presenta, en escenes que són gairebé càpsules, demana un llenguatge àgil que permeti dibuixar amb unes quantes pinzellades cadascuna d'aquestes tres personalitats i també les bases de les relacions que entre elles s'estableixen i que s'aniran desenvolupant al llarg de l'obra, amb escenes més llargues, més "convencionals". A mida que la vida de les nostres protagonistes avança, la manera com parlen entre elles també pren la forma de la seva consolidada amistat. La Di, la Viv i la Rose diuen i es diuen moltes coses, expliquen i s'expliquen moltes coses. També a sí mateixes. A través de les altres, sovint. I, en definitiva, la seva història és la de tres personalitats molt diferents que s'escolten, s'interpel·len, fins i tot es jutgen de vegades, perquè volen -i aconsegueixen!- forjar una relació no sempre fàcil, però sí decidida i eterna. Un autèntic plaer.

Roser Batalla

la premsa ha dit...

“LAS INTERPRETACIONES SON PURA ENTREGA, EN CLAVE DE HUMOR O DE DOLOR. HE DICHO ARTE Y LO REPITO AHORA.

MARCOS ORDÓÑEZ. *EL PAÍS*

“UNES ACTRIUS I UNA DIRECTORA D’OSCAR.”

SANTI FONDEVILA. *DIARI ARA*

“LES NOIES DE MOSSBANK ROAD ÉS LA CONFIRMACIÓ DE MUNT COM A GRAN DIRECTORA D’INTÈRPRETS.”

JUAN CARLOS OLIVARES. *LA VANGUARDIA*

“SACSEGEN EL PÚBLIC. EN CADA ESCENA. PER AIXÒ, TOT I EL DRAMA, EL PÚBLIC SURT AMB UN SOMRIURE REPARADOR.”

JORDI BORDES. *EL PUNT AVUI*

“SEGURA, GENEBAT I MARCO SÓN EL CÀSTING IDEAL DE SÍLVIA MUNT EN UNA OBRA QUE VA COM UNA FLETXA.”

JOSÉ CARLOS SORRIBES. *EL PERIÓDICO*

“TING LA SENSACIÓ QUE HE VIST UNA OBRA QUE DEIXARÀ PETJADA NO NOMÉS ENTRE ELS ESPECTADORS.”

ANDREU GOMILA. *TIME OUT BARCELONA*

“(…) VIVIMOS CON ESAS TRES MUJERES QUE DEJARÁN UN POSO IMPORTANTE EN LA VILLARROEL Y EN EL GRAN TRABAJO DE MUNT. NO SE LO PIERDAN.”

MARIA JOSÉ RAGUÉ. *EL MUNDO*

“(…) REALZAR UN TEXTO SIMPLEMENTE CORRECTO CON UN EXCELENTE TRABAJO DRAMÁTICO HASTA CONVERTIRLO EN UNO DE LOS ÉXITOS DE LA PRESENTE TEMPORADA.”

SERGI DORIA. *ABC*

“L’ESPECTADOR VEU A L’ESCENARI TRES ACTRIUS QUE ACTUEN DE MANERA FÈRTIL, NOBLE I DESPRESA. GENEROSA.”

JOSEP MARIA FONALLERAS. *EL PERIÓDICO*

Amelia Bullmore

autora

Amelia Bullmore és una actriu i escriptora anglesa. Nascuda a Londres, va estudiar Art Dramàtic a la Universitat de Manchester. Bullmore va iniciar la seva carrera com a actriu, però es va introduir en el món de l'escriptura el 1995.

L'any 2000 va ser finalista del premi Dennis Potter com a autora del drama de 90 minuts *The Middle*. La seva primera obra de teatre, *Mammals*, es va estrenar el 2005 i va ser la guanyadora del premi BlackSus Smith Blackburn, a part de ser seleccionada per al premi What's On Best New Comedy.

Del 1990 al 1995 va interpretar el paper d'Steph Barnes a la popularíssima sèrie *Coronation Street* i també va aparèixer a la segona temporada de *I'm Alan Partridge* de la BBC. Entre el 2011 i el 2014 va protagonitzar la sèrie policíaca *Scott & Bailey*, de la qual va escriure diversos episodis. També és l'autora del guió d'alguns episodis de *This Life*, *Attachments* i *Black Cab*.

El 2010, va escriure una segona obra de teatre, *Di and Viv and Rose (Les noies de Mossbank Road)*, que es va estrenar al Hampstead Theatre el 2011, abans de passar al West End londinenc a principis de 2015.

Com a actriu de televisió també ha aparegut a les sèries *Twenty Twelve* (2011-2012), a la primera temporada de *Big train*, i a la TV movie *Mrs In-Betweeny* (2008), entre d'altres. El 2016 va aparèixer a la segona temporada de la sèrie *Happy Valley*.

Al cinema, cal destacar les seves interpretacions a *Festival* (2005) i a *What We Did on Our Holiday* (*El nostre últim estiu a Escòcia*) el 2014.

Sílvia Munt

directora

Actriu, directora de cinema i teatre i guionista, va iniciar la seva carrera artística en el món de la dansa. Titulada en Ballet Clàssic per The Royal Ballet de Londres (1974), va formar part del Ballet Contemporani de Barcelona, entre d'altres.

Després d'una extensa carrera com a actriu, en la qual ha participat en més de cinquanta pel·lícules i en la que ha aconseguit, entre d'altres, el premi Goya pel seu paper a *Alas de mariposa*, el 2001 va donar un gir a la seva trajectòria i va passar a dedicar-se principalment a la direcció, tant de pel·lícules com de documentals i teatre.

En aquesta etapa, va guanyar el seu segon Goya, aquest cop com a directora, per *Lalia*, el seu primer curt documental, que va arribar a acumular més de quinze premis, entre ells el United Nations World Forum on Children's Television. Tot seguit van arribar *Gala* (llargmetratge documental i premi Millor Òpera Prima), *Pretextos* (llargmetratge de ficció i premiat com a Millor Direcció al Festival de Màlaga)...

El seu darrer projecte documental, *La granja del pas*, una pel·lícula que parla de la capacitat de superació y solidaritat en una societat castigada per la crisi, s'està distribuint actualment per França, després de rebre nombrosos premis internacionals, el Primer premi a la Seminci de Valladolid, el primer premi PRIMED...

En el camp del teatre, ha dirigit *Surabaya* (2005) de March Rosich; *Cap al tard* (2007), amb textos de Santiago Rusiñol; *Una comèdia espanyola* (2009) de Yasmina Reza; *Dubte* (2012) de John Patrick Shanley; *El Preu* d'Arthur Miller, amb un gran èxit de crítica i públic i, darrerament, *La resposta* de Brien Friel. També ha treballat com a realitzadora de pel·lícules per a televisió, unes vuit en total, de les quals també s'ha encarregat d'escriure els guions. Ha muntat l'adaptació de *Vida privada* de J.M. de Sagarra, una minisèrie de 2 capítols que ha dirigit per a la petita pantalla.

PREMIS:

- 1982: Premi de Cinematografia de la Generalitat a la millor professional de l'any.
- 1982: Conquilla de Plata del Festival de Sant Sebastià a la millor promesa cinematogràfica
- 1983: Premi d'interpretació al festival de Praga
- 1985: Premi a la millor actriu al Festival d'Évora
- 1992: Premi Goya a la millor actriu per *Alas de mariposa*
- 1994: Nominada al Premi Goya (repartiment) per *La pasión turca*
- 2000: Premi United Nations World Forum on Children's television per *Lalia*
- 2003: Premi al millor documental del Col·legi de Directors de Cine de Catalunya per Elena Dimitrievna Diakonova. *Gala*
- 2003: Premi CIVIS ARD Media Prize (Alemanya) al millor Telefilm de l'any per *Les filles de Mohamed*
- 2006: Biznaga de Plata a la millor TV Movie del Festival de Cine de Màlaga per *Cosas que pasan*
- 2008: Premi al millor director del Festival de Cine de Màlaga per *Pretextos*
- 2009: Premi a la millor TV Movie del Festival de Cine de Islantilla per *Bajo el mismo cielo*
- 2009: Premi del públic del Festival de Cine Español de Tànger per *Bajo el mismo cielo*
- 2015: Premi al millor documental de la SEMINCI de Valladolid per *La granja del pas*

Cristina Genebat

actriu

Actriu, traductora i autora teatral, és llicenciada en Art Dramàtic a l'Institut del Teatre de Barcelona (2000) i en Traducció i Interpretació a la Universitat Pompeu Fabra (2004). Des d'aleshores ha estrenat més de vint-i-cinc produccions com a actriu i ha fet la traducció d'una trentena d'obres de teatre.

Entre els seus treballs més recents com a actriu de teatre destaquen *Hamlet*, dirigida per Pau Carrió; *Boscós*, sota la direcció

d'Oriol Broggi; *Don Joan de Molière*, dirigida per David Selvas; *El curiós incident del gos a mitjanit* d'Haddon i Stephens; *Un aire de família* dirigida per Pau Durà, *Hedda Gabler* d'Ibsen dirigida per David Selvas i *Roberto Zucco* de B.M. Koltès, *L'hort dels cirerers* de Txèkhov, *La forma de les coses* i *Coses que dèiem avui* de Neil LaBute, dirigides per Julio Manrique. També ha treballat a les ordres d'Àlex Rigola, Josep Maria Mestres, Ariel García-Valdés, Magda Puyo, Marta Angelat, Toni Casares o Ramon Simó, entre d'altres... en peces de Shakespeare, Mamet, David Hare o Howard Barker.

A la televisió ha treballat a *Vida privada*, la minisèrie dirigida per Sílvia Munt, i en sèries tan populars com *Merlí*, *Cites*, *Ventdelplà*, *Majoria absoluta*, *Infidels* o *La Riera*, emeses a TV3. També ha participat a les TV movies *Mentiders*, també a les ordres de Sílvia Munt; *Alan muere al final de la película* dirigida per Xavier Manich; *L'étrangère* de Carlos Pinhero o *Codi 60*, sota la direcció de Carlos Martín Ferrera.

Com a traductora, és responsable de les traduccions d'*Incendis* i *Cels* de Wadji Mouawad, estrenades al Teatre Romea i a la Biblioteca de Catalunya, respectivament; *La partida* i *Senyoreta Júlia* de Patrick Marber, *Roberto Zucco* de Bernard Marie Koltès i *Oleanna* de David Mamet, estrenades al Teatre Romea, i *American Buffalo*, també de Mamet, *L'Onada* d'Ignacio García May i *Un enemic del poble* de Henrik Ibsen, estrenades al Teatre Lliure. També ha traduït, entre altres, Marivaux, Neil LaBute, Jez Butterworth o David Greig.

Cristina Genebat també destaca en la seva faceta d'autora teatral, amb les obres *E.V.A.*, dirigida per Julio Manrique i estrenada al Festival Grec 2017, *Santa Nit*, també dirigida per Manrique, i *Conills*.

Marta Marco

actriu

Actriu de teatre, cinema i televisió, Marta Marco va iniciar la seva carrera artística des de molt jove i va estudiar diverses disciplines: solfeig, dansa contemporània, dansa clàssica, violoncel i periodisme, a més de llicenciar-se en Interpretació per l'Institut del Teatre de Barcelona.

Va debutar al teatre amb 19 anys amb unes funcions de commedia dell'arte al Mercat de les Flors de Barcelona, *La venganza de Don Mendo*, dirigida per Tricycle, i l'obra *Fashion Feeling Music*, al Teatre

Lliure amb Josep Maria Mestres, que també la va dirigir a *23 centímetres* (2000) de Carles Alberola i Roberto García, *La filla del mar* d'Àngel Guimera (2002), *Romeu i Julieta* de Shakespeare (2003) i *Un matrimoni de Boston* (2005). També ha treballat amb directors de l'alçada de Sergi Belbel (*Teatre sense animals*, 2004), Joan Ollé (*Sis personatges en busca d'autor*, 2004; *El malentès*, 2006, i *Mishima*, 2010), Lluís Pasqual (*Mòbil*, 2007; *La casa de Bernarda Alba*, 2009, i *Quitt*, 2012), Magüi Mira (*El censor*, 2004), Oriol Broggi (*El cercle de guix caucasià*, 2008, i *L'orfe del clan dels Zhao*, 2014) o Julio Manrique (*El curiós incident del gos a mitjanit*, 2015). Darrerament ha estrenat *Vides privades* de Noël Coward, sota la direcció de David Selvas i Norbert Martínez.

En el camp televisiu ha participat en nombroses sèries de gran èxit, com ara *Nissaga. L'herència*, *Laura*, *Ventdelplà*, *Cites* o *Merlí*, a TV3, i *Pelotas*, a TVE.

Després de fer diversos curtsmetratges, va debutar en el món del cinema amb David Trueba a *Soldados de Salamina*. Posteriorment, ha actuat a *Mala uva* de Javier Domingo, *Fuerte Apache* de Jaume Mateu Adrover i *El Coronel Macià* de Josep Maria Forn.

El seu treball ha estat reconegut amb diversos guardons, com ara el premi de Teatre BCN a la millora actriu (2001), el premi Butaca a la millor actriu de musical per la seva interpretació a *La Perrixola* (2003), dirigida per Joan Lluís Bozzo, i el premi Butaca a la millor actriu de repartiment per *El curiós incident del gos a mitjanit* (2015).

Darrerament ha actuat en diverses produccions com *El poema de Guilgamesh*, muntatge que va estrenar el Grec 2018 de la mà d'Oriol Broggi o en *La reina de la bellesa de Leenane*, de Martin McDonagh i dirigida per Julio Manrique.

Clara Segura

actriu

Actriu de teatre, cinema i televisió, és llicenciada en Art Dramàtic per l'Institut del Teatre de Barcelona (1996). També és titulada en Solfeig, Cant Coral i té estudis de fins a 6è de piano al Conservatori Superior de Música del Liceu. És, a més, professora d'interpretació a l'Institut del Teatre.

Clara Segura es va donar a conèixer al gran públic el 2004 en el programa de TV3 ...*Amb Manel Fuentes* i a *Mar adentro*, d'Alejandro Amenábar, que va guanyar l'Òscar i el Glo-

bus d'Or a la millor pel·lícula de parla no anglesa.

En teatre ha treballat sota la direcció d'Oriol Broggi en obres com ara *La bona persona de Sezuan* de Bertolt Brecht, *Bodas de sangre* de García Lorca (2017), *Una giornata particolare* d'Ettore Scola (2015), *28 i mig* inspirada en Fellini (2013), *Incendis* de W. Mouawad (2011-12) i *Antígona* de Sòfocles (2006), entre d'altres. També ha participat a *El alcalde de Zalamea* de Calderón de la Barca (2000), sota la direcció de Sergi Belbel; *Ets aquí*, escrita i dirigida per Javier Daulte (2008); *Madame Melville* de R. Nelson dirigida per Àngel Llàcer (2011); *Celebració* de H. Pinter a les ordres de Lluís Pasqual (2010-11); *La rosa tatuada* de Tennessee Williams dirigida per Carlota Subirós (2013-14) i *Conillet* de Marta Galán dirigida per Marc Martínez, amb les quals va guanyar el premi Butaca 2014 i 2016, respectivament.

Ha actuat en diverses sèries de televisió, com ara *Porca Misèria* (2004-2007), *Vinagre* (2008) i *Nit i dia* (2016), i en els telefilms *Meublé. La casita blanca* de Sílvia Munt (2011); *Descalç sobre la terra vermella* d'Oriol Ferrer (2014), i *13 últims dies d'octubre* de Carlos Marqués Marcat.

Després d'actuar en dos curts, va debutar al cinema el 2003 a *Excuses!*, de Joel Joan, al qual se'guiren *Mar adentro* (2004), d'Alejandro Amenábar; *Cenizas del cielo* (2008), de José Antonio Quirós; *Les dues vides* d'Andrés Rabadán (2008), de Ventura Durall, amb el qual guanyà el premi Gaudí a la millor actriu secundària; *Una pistola a cada mà* (2012), de Cesc Gay, *Tots volem el millor per a ella* (2013), de Mar Coll, amb el qual tornà a guanyar el Gaudí a la millor actriu secundària (2014); *Barcelona nit d'hivern* de Dani de la Orden i *100 metros* de Marcel Barrena.

Entre els seus nombrosos guardons, Clara Segura va rebre el premi Nacional de Cultura el 2016.

Empreses patrocinadores

Empreses col·laboradores

Institucions

Col·labora

Venda d'entrades

lavillarroel.cat

Informació general

Les noies de Mossbank Road

Horaris

Dimecres i dijous: 20.30 h

Divendres 21 h

Dissabtes 18 i 21 h

Diumenges 18.30 h

Excepcions

Dimecres 1 de maig 18.30 h

Preus

A partir de 24€

Venda d'entrades

Taquilla La Villarroel

lavillarroel.cat

Preus especials per a grups a

Promentrada

promentrada.com

93 309 70 04

Departament de premsa - La Villarroel

Anna Aurich i Silvia Serra

93 301 75 38 - premsavilla@lavillarroel.com

MOLT MÉS A

La_Villarroel

#LesNoiesDeMossbankRoad